Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

21 päivänä marraskuuta 2019*

Ennakkoratkaisupyyntö – Mallit – Asetus (EY) N:o 6/2002 – 90 artiklan 1 kohta – Väliaikaiset toimet ja turvaamistoimet – Kansallisten alioikeuksien toimivalta – Kyseisessä säännöksessä nimettyjen tuomioistuinten yksinomainen toimivalta

Asiassa C-678/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (ylin yleinen tuomioistuin, Alankomaat) on esittänyt 2.11.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 5.11.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe ja N. Piçarra,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, edustajanaan R. van Peursem,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. S. Schillemans ja M. Bulterman,

– Euroopan komissio, asiamiehinään É. Gippini Fournier ja A. Nijenhuis,

kuultuaan julkisasiamiehen 18.9.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 (EYVL 2002, L 3, s. 1) 90 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

2 Tämä pyyntö on esitetty Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlandenin (ylimmän yleisen tuomioistuimen julkisasiamiesten päällikkö, jäljempänä Procureur-Generaal) rechtbank Amsterdamin (Amsterdamin alioikeus, Alankomaat) välitoimista päättävän tuomarin 12.1.2017 antamasta päätöksestä ”lain intressissä” tekemän kassaatiovalituksen yhteydessä; kyseinen päätös koskee yhteisömalleja koskevien väliaikaisten toimien ja turvaamistoimien määräämiseen toimivaltaisten tuomioistuinten määrittämistä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksessa N:o 6/2002 olevassa IX osastossa, jonka otsikko on ”Yhteisömalleja koskevia oikeudenkäyntejä koskeva toimivalta ja menettely”, on muun muassa 2 jakso, jonka otsikko on ”Yhteisömallien loukkaamista ja mitättömyyttä koskevat riidat” ja joka sisältää asetuksen 80–92 artiklan.

4 Asetuksen N:o 6/2002 80 artiklan, jonka otsikkona on ”Yhteisömalleja käsittelevät tuomioistuimet”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltiot nimeävät alueellaan mahdollisimman rajoitetun määrän kansallisia ensimmäisen ja toisen asteen tuomioistuimia (yhteisömalleja käsittelevät tuomioistuimet), joiden tehtävänä on hoitaa niille tällä asetuksella osoitetut tehtävät.”

5 Kyseisen asetuksen 81 artiklassa, jonka otsikko on ”Loukkausta ja mitättömyyttä koskeva toimivalta”, säädetään seuraavaa:

”Yhteisömalleja käsittelevillä tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta käsitellä seuraavat kanteet:

a) yhteisömallien loukkauskanteet ja – jos kansallinen laki ne sallii – tällaista uhkaa koskevat kanteet;

b) kanteet, joilla halutaan vahvistettavaksi, ettei yhteisömallin loukkausta ole tapahtunut, jos kansallinen laki ne sallii;

c) rekisteröimättömän yhteisömallin mitättömyyttä koskevat kanteet;

d) yhteisömallin mitättömyyttä koskevat vastakanteet, jotka on nostettu a alakohdassa tarkoitettujen kanteiden yhteydessä.”

6 Kyseisen asetuksen 90 artiklan otsikkona on ”Väliaikaiset ja turvaamistoimet”, ja siinä säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltion laissa säädettyjen kansallista mallia koskevien väliaikaisten ja turvaamistoimien toteuttamista voidaan pyytää yhteisömallin osalta kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisilta, mukaan lukien yhteisömalleja käsittelevät tuomioistuimet, vaikka toisen jäsenvaltion yhteisömalleja käsittelevä tuomioistuin on tämän asetuksen mukaisesti asian osalta toimivaltainen.

– –

3. Yhteisömalleja käsittelevällä tuomioistuimella, jonka toimivalta perustuu 82 artiklan 1, 2, 3 tai 4 kohtaan, on toimivalta määrätä väliaikaisia ja turvaamistoimia, joita, jollei täytäntöönpanoa koskevan yleissopimuksen III osaston mukaisista tunnustamis- ja täytäntöönpanomenettelyistä muuta johdu, sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä toimivalta ei kuulu millekään muulle tuomioistuimelle.”

Alankomaiden oikeus

7 Yhteisömallista annetun Euroopan unionin neuvoston asetuksen täytäntöönpanosta ja yhteisömalleja käsittelevien tuomioistuimien nimeämisestä 4.11.2004 annetun Alankomaiden lain (wet tot uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodel (Uitvoeringswet EG-verordening betreffende Gemeenschapsmodellen) (Stb. 2004, nro 573; jäljempänä 4.11.2004 annettu laki) 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Kaikkien asetuksen [N:o 6/2002] 81 artiklassa tarkoitettujen vaatimusten osalta yksinomainen toimivalta on rechtbank Den Haagilla (Haagin alioikeus) ensimmäisenä oikeusasteena ja saman alioikeuden välitoimista päättävällä tuomarilla väliaikaista toimea koskevassa menettelyssä.”

Pääasian oikeusriita ja ennakkoratkaisukysymys

8 Spin Master Ltd. on Torontoon (Kanada) sijoittautunut yritys, joka toimii lelualalla. Se markkinoi Bunchems-tavaramerkillä lelua, joka koostuu pienistä toisiinsa kiinnittyvistä muovipalloista, joita on kahdeksaa eri väriä. Näistä palloista voidaan muodostaa kaikenlaisia muotoja ja hahmoja.

9 Spin Master rekisteröi 16.1.2015 nämä pallot nimiinsä yhteisömallina, jonka numero on 002614669 -0002.

10 High5 Products BV on Waalwijkiin (Alankomaat) sijoittautunut yhtiö, joka jakelee nimityksellä ”Linkeez” pienistä toisiinsa kiinnittyvistä muovipalloista, joita on myös kahdeksaa eri väriä, koostuvaa lelua.

11 Spin Master vaati 18.11.2016 päivätyllä kirjeellään High5 Productsia lopettamaan edellä mainitun yhteisömallin loukkaamisen.

12 Koska High5 Products ei reagoinut tähän vaatimukseen, Spin Master teki rechtbank Amsterdamin (Amsterdamin alioikeus) välitoimista päättävälle tuomarille välitoimihakemuksen High5 Productsin jakeleman lelun markkinoinnin kieltämiseksi.

13 Koska rechtbank Amsterdamin välitoimista päättävää tuomaria vastaan esitettiin toimivallan puuttumista koskeva väite, tämä katsoi 12.1.2017 antamassaan päätöksessä olevansa toimivaltainen tutkimaan hänen ratkaistavakseen jätetyn välitoimihakemuksen. Tältä osin kyseinen tuomari tukeutui yhtäältä siihen, että Alankomaiden oikeudessa annetaan hänelle toimivalta lausua Benelux-malliin perustuvasta vastaavanlaisesta vaatimuksesta, ja toisaalta siihen, että 4.11.2004 annetun lain 3 § ei tarkoita sitä, ettei hän olisi toimivaltainen välitoimimenettelyssä, joka johtaa Alankomaiden alueelle rajattuun kieltomääräykseen, kuten nyt käsiteltävässä asiassa.

14 Procureur-Generaal teki 31.8.2018 tästä ratkaisusta ”lain intressissä” kassaatiovalituksen Hoge Raad der Nederlandeniin (ylin yleinen tuomioistuin, Alankomaat) sillä perusteella, että sen mukaan rechtbank Den Haagin välitoimista päättävällä tuomarilla on asetuksen N:o 6/2002 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettynä tuomioistuimena yksinomainen toimivalta yhteisömallien alalla, mukaan lukien väliaikaiset toimet ja turvaamistoimet.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että sille esitetty kysymys koskee sitä, onko asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohta esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että kyseisen asetuksen 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen tuomioistuinten yksinomainen toimivalta pätee myös kyseisen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin väliaikaisiin toimiin ja turvaamistoimiin.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa, että säätäessään 4.11.2004 annetun lain 3 §:n Alankomaiden lainsäätäjä on pyrkinyt hyötymään rechtbank Den Haagin ja Gerechtshof Den Haagin (Haagin ylioikeus, Alankomaat) erityisestä asiantuntemuksesta immateriaalioikeuksien alalla. Se huomauttaa, että asetuksen N:o 6/2002 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen tuomioistuinten yksinomaista toimivaltaa väliaikaisten toimien ja turvaamistoimien osalta koskeva kysymys on johtanut eriäviin arviointeihin oikeuskäytännössä ja oikeuskirjallisuudessa myös muissa jäsenvaltioissa kuin Alankomaiden kuningaskunnassa.

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii pyynnössään, miten asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohtaa on tulkittava. Ensimmäisen tulkinnan mukaan unionin lainsäätäjä on sillä ottanut käyttöön pakottavan poikkeuksen muualla tässä asetuksessa ilmaistusta tahdosta edistää tuomioistuinten erikoistumista, minkä seurauksena jäsenvaltioilla ei ole vapautta antaa yhteisömalleja käsitteleville tuomioistuimille yksinomaista toimivaltaa käsitellä kaikkia malleihin liittyviä väliaikaisia toimia ja turvaamistoimia koskevia hakemuksia. Toisen tulkinnan mukaan unionin lainsäätäjä on siten yksinomaan halunnut antaa jäsenvaltioille luvan säätää niiden kansallisessa lainsäädännössä, että toimivalta tämäntyyppisten hakemusten tutkimiseen myönnetään myös muille tuomioistuimille, joilla on toimivalta määrätä tällaisia toimia kansallisiin malleihin liittyvissä asioissa.

18 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo myös, että jos asetuksen N:o 6/2002 81 artiklassa säädetään pakottavalla tavalla yhteisömalleja käsittelevien tuomioistuinten sisäisestä toimivallasta tässä artiklassa tarkoitettujen hakemusten osalta, 90 artiklaa sovelletaan vain muunlaisiin väliaikaisiin toimiin ja turvaamistoimiin.

19 Lopuksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että turvaamistoimipäätöksen kumoamisella Procureur-Generaalin ”lain intressissä” tekemän valituksen johdosta ei ole vaikutusta niiden osapuolten oikeudelliseen asemaan, joita kyseinen päätös koskee, koska asian käsittely koskee tässä tapauksessa vain sellaista oikeuskysymystä, joka on tullut esiin useissa asioissa ja josta on tehty eriäviä arviointeja.

20 Hoge Raad der Nederlanden on näin ollen päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko – – asetuksen [N:o 6/2002] 90 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä annetaan pakottavalla tavalla toimivalta kaikille siinä mainituille jäsenvaltion tuomioistuimille määrätä väliaikaisia toimia ja turvaamistoimia, vai jätetäänkö siinä jäsenvaltioille – täysi tai osittainen – vapaus antaa toimivalta tällaisten toimien määräämiseen yksinomaan sellaisille tuomioistuimille, jotka on nimetty mainitun asetuksen 80 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisömalleja käsitteleviksi (ensimmäisen ja toisen asteen) tuomioistuimiksi?”

Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen

21 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamien tietojen mukaan kassaatiovalituksen tekeminen ”lain intressissä” kuuluu Procureur-Generaalin yksinomaiseen toimivaltaan ja sillä pyritään tuomioistuimen ratkaisun kumoamiseen sen jälkeen, kun asianosaisten käytettävissä olevat tavanomaiset muutoksenhakukeinot ovat päättyneet. Kun tällainen kassaatiovalitus hyväksytään, kyseessä oleva tuomioistuinratkaisu kumotaan ilman, että asianosaisten välinen tilanne kuitenkaan muuttuisi.

22 Alankomaiden hallitus toteaa, että ennakkoratkaisupyyntö on otettava tutkittavaksi, koska ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on velvollinen ratkaisemaan Procureur-Generaalin lain intressissä tekemän valituksen, joka on muutoksenhakukeino, jolla on tarkoitus varmistaa oikeuden yhdenmukaisuus ja sen kehitys kansallisella tasolla.

23 Tämän suhteen on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka SEUT 267 artiklassa ei edellytetä asian saattamiseksi unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi sitä, että menettely, jonka yhteydessä kansallinen tuomioistuin esittää ennakkoratkaisukysymyksen, olisi kontradiktorinen, kansalliset tuomioistuimet voivat pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua ainoastaan silloin, kun niissä on vireillä oikeusriita ja kun niissä vireillä olevan menettelyn tarkoituksena on ratkaisun antaminen tuomiovaltaa käyttäen (tuomio 25.6.2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, 33 ja 34 kohta ja tuomio 16.6.2016, Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, 24 kohta).

24 Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 33 kohdassa, tältä osin merkitystä on vain sillä, että tuomioistuin, joka pyytää unionin tuomioistuimen apua, käyttää tuomiovaltaa ja katsoo, että unionin oikeuden tulkinta on tarpeen, jotta se voi ratkaista asian. Se, että ennakkoratkaisupyyntöön johtaneen oikeusriidan asianosaisten välistä tilannetta ei voida muuttaa sen jälkeen, ei itsessään vaikuta näihin toteamuksiin, jotka johtuvat ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen harjoittamien tehtävien luonteesta.

25 Lisäksi on muistutettava, että vaikka SEUT 267 artiklan toisessa kohdassa oleva ilmaisu ”antaa päätöksen” kattaa kokonaisuudessaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen antamaan ratkaisuun johtavan menettelyn, tätä ilmausta on tulkittava laajasti, jotta voidaan välttää lukuisten menettelyllisten kysymysten tutkimatta jättäminen ja se, ettei unionin tuomioistuin voi antaa niitä koskevaa tulkintaa eikä voi arvioida kaikkien niiden unionin oikeuden säännösten tulkintaa, joita kansallisen tuomioistuimen on sovellettava (ks. vastaavasti tuomio 11.6.2015, Fahnenbrock ym., C-226/13, C-245/13, C--247/13 ja C-578/13, EU:C:2015:383, 30 kohta ja tuomio 16.6.2016, Pebros Servizi, C-511/14, EU:C:2016:448, 28 kohta).

26 Edellä todetusta seuraa, että kun tuomioistuimella, jonka ratkaisuihin ei voida hakea muutosta SEUT 267 artiklassa tarkoitetulla tavalla, on epäselvyyttä unionin oikeuden tulkinnasta lain intressissä tehdyn kassaatiovalituksen yhteydessä, sillä on velvollisuus esittää ennakkoratkaisupyyntö unionin tuomioistuimelle siitä huolimatta, että asianosaisten välinen tilanne ei muutu unionin tuomioistuimen antaman ennakkoratkaisun jälkeen.

27 Näin ollen ennakkoratkaisupyyntö on otettava tutkittavaksi.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä säädetään, että jäsenvaltioiden tuomioistuimilla, joilla on toimivalta määrätä väliaikaisia toimia ja turvaamistoimia kansallisten mallien osalta, on myös toimivalta määrätä tällaisia toimia yhteisömallien osalta, vai onko jäsenvaltioilla täysin tai osittain vapaus antaa tältä osin yksinomainen toimivalta vain tuomioistuimille, jotka on nimetty yhteisömalleja käsitteleviksi tuomioistuimiksi.

29 Asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltion laissa säädettyjen kansallista mallia koskevien väliaikaisten ja turvaamistoimien toteuttamista voidaan pyytää yhteisömallin osalta kyseisen jäsenvaltion oikeusviranomaisilta, mukaan lukien yhteisömalleja käsittelevät tuomioistuimet, vaikka toisen jäsenvaltion yhteisömalleja käsittelevä tuomioistuin on kyseisen asetuksen mukaisesti asian osalta toimivaltainen.

30 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymys koskee erityisesti tämän säännöksen ensimmäistä osaa eli kussakin jäsenvaltiossa yhteisömalleja koskevien väliaikaisten toimien ja turvaamistoimien määräämiseen toimivaltaisten tuomioistuinten määrittämistä.

31 On muistutettava, että unionin oikeuden säännöksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös on (tuomio 22.6.2016, Thomas Philipps, C-419/15, EU:C:2016:468, 18 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

32 Asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohdan sanamuodosta johtuu, että oikeussubjekti voi hakea yhteisömalleja koskevien väliaikaisten toimien ja turvaamistoimien määräämistä yhteisömalleja käsittelevien jäsenvaltion tuomioistuinten lisäksi myös kyseisen jäsenvaltion kaikissa tuomioistuimissa, jotka ovat toimivaltaisia määräämään tällaisia toimia kansallisten mallien osalta. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 41 kohdassa, tältä osin ilmaisun ”mukaan lukien” käyttäminen vahvistaa sen, ettei kyseessä tarvitse välttämättä olla erikoistunut tuomioistuin.

33 Tätä toteamusta ei horjuta se, että asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohdassa käytetään ilmaisua ”voidaan”. Tämän ilmaisun käyttämisen ei voida katsoa merkitsevän sitä, että kyseisessä säännöksessä annetaan jäsenvaltioille harkintavalta toimivallan jakamisesta yhteisömalleja koskevien väliaikaisten toimien ja turvaamistoimien osalta. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 66 kohdassa, ilmaisu ”voidaan” liittyy siten yksinomaan oikeussubjekteihin, jotka haluavat saattaa asian tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta se määrää väliaikaisesta toimesta tai turvaamistoimesta, joka liittyy johonkin asetuksen N:o 6/2002 81 artiklassa mainituista kanteista.

34 Vaikka Alankomaiden hallitus väittää, että tällä säännöksellä ei säännellä tuomioistuinten sisäistä toimivaltaa jäsenvaltiossa vaan siinä täsmennetään väliaikaisia toimia ja turvaamistoimia koskevat kansainväliset toimivaltasäännöt, mainitun säännöksen tyhjentävä lukeminen osoittaa, että vain sen toinen osa, joka ei sellaisenaan ole ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen esittämän kysymyksen kohteena, voi saada tällaisen ulottuvuuden, jolla ei ole vaikutusta siihen kysymykseen, miten määritetään kunkin jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia määräämään yhteisömalleja koskevia väliaikaisia toimia ja turvaamistoimia.

35 Siten toisin kuin Alankomaiden hallitus väittää, tämän tuomion 32 kohdassa esitettyä toteamusta tukee se asiayhteys, johon asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohta kuuluu.

36 Tältä osin on todettava, että kyseinen säännös kuuluu tämän asetuksen IX osastoon, jonka otsikko on ”Yhteisömalleja koskevia oikeudenkäyntejä koskeva toimivalta ja menettely”. Tarkemmin sanoen se kuuluu kyseisen osaston 2 jaksoon, jonka otsikko on ”Yhteisömallien loukkaamista ja mitättömyyttä koskevat riidat”, joka sisältää mainitun asetuksen 80–92 artiklan.

37 Asetuksen N:o 6/2002 yleisestä rakenteesta johtuu, että kyseiseen 2 jaksoon kuuluvat säännökset sisältävät yhteisömallien loukkaamista ja mitättömyyttä koskeviin oikeudenkäynteihin liittyviä tuomioistuimen toimivaltaa koskevia erityissääntöjä. Nämä erityissäännöt erottuvat myös niistä toimivaltasäännöistä, jotka ovat ominaisia yhteisömalleja koskeville muille riidoille kuin niiden loukkaamista ja mitättömyyttä koskeville riita-asioille ja jotka sisältyvät mainitun asetuksen IX osaston 3 jaksoon.

38 Toisin kuin Alankomaiden hallitus väittää, asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut yhteisömalleja koskevat väliaikaiset toimet ja turvaamistoimet liittyvät siten yhtäältä kyseisen asetuksen 81 artiklassa mainittuihin yhteisömallien loukkaamista ja mitättömyyttä koskeviin kanteisiin, ja toisaalta niitä voivat määrätä jäsenvaltion tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia määräämän tällaisia toimia kansallisten mallien osalta.

39 Tältä osin asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohdan ulottuvuus ei voi olla eri kuin muiden tämän asetuksen IX osaston 2 jakson säännösten, koska – kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 50 kohdassa – mainitussa 90 artiklan 1 kohdassa, kuten mainitun asetuksen 82–89 artiklassakin, viitataan saman asetuksen 81 artiklassa mainittuihin kanteisiin.

40 Tällainen 90 artiklan 1 kohdan tulkinta vastaa lisäksi asetuksen N:o 6/2002 tavoitteita. Unionin lainsäätäjän tarkoituksena on tosin kussakin jäsenvaltiossa toimivien yhteisömalleja käsittelevien tuomioistuinten avulla saada aikaan yhteisömallien alalla toimivaltaisten tuomioistuinten erikoistuminen yhteisömallien pätevyyttä koskevien vaatimusten yhdenmukaisen tulkinnan edistämiseksi, kuten kyseisen asetuksen 28 perustelukappaleessa todetaan.

41 Vaikka tämä yhdenmukaisen tulkinnan tavoite on täysin perusteltu sellaisten tuomioistuinmenettelyjen osalta, jotka koskevat yhteisömallien loukkaamiseen ja mitättömyyteen liittyviä kanteita, unionin lainsäätäjä on myös muistuttanut asetuksen N:o 6/2002 29 perustelukappaleessa, että yhteisömallin antamat oikeudet olisi taattava tehokkaasti koko unionin alueella. Siten se on voinut yhteisömallien loukkaamiseen ja mitättömyyteen liittyvien väliaikaisia toimia ja turvaamistoimia koskevien hakemusten osalta laittaa läheisyys- ja tehokkuusvaatimuksen erikoistumistavoitteeseen nähden etusijalle.

42 Tällaisia toimia koskevan toimivallan antaminen kaikille jäsenvaltion sellaisille tuomioistuimille, jotka ovat toimivaltaisia määräämään samanlaisia toimia kansallisten mallien osalta, voi siten lopettaa yhteisömallin haltijoiden oikeuksia loukkaavat toimet nopeasti ja tehokkaasti.

43 Lisäksi tällaisten väliaikaisten toimien ja turvaamistoimien vaikutus on luonnostaan ajallisesti rajoitettu eikä se, että alalla toimivaltainen tuomioistuin määrää niistä, voi vaikuttaa loukkaamis- tai mitättömyyskanteen – joka kuuluu yhteisömalleja käsittelevien tuomioistuinten yksinomaiseen toimivaltaan – lopputulokseen.

44 Edellä todetun perusteella on todettava, että asetuksen N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetään, että jäsenvaltioiden tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia määräämään kansallisia malleja koskevista väliaikaisista toimista ja turvaamistoimista, ovat myös toimivaltaisia määräämään yhteisömalleja koskevista tällaisista toimista.

Oikeudenkäyntikulut

45 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisömallista 12.12.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 90 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetään, että jäsenvaltioiden tuomioistuimet, jotka ovat toimivaltaisia määräämään kansallisia malleja koskevista väliaikaisista toimista ja turvaamistoimista, ovat myös toimivaltaisia määräämään yhteisömalleja koskevista tällaisista toimista.

Allekirjoitukset